

9 læsninger & salmer

ADVENTSAFTEN torsdag 20. december kl. 19.30 i Gratiakirken på Skejbygårdsvej 23

Salmebogen 62v1-4: Tak og ære være Gud

Hilsen & Bøn

1. læsning: **SKABELSEN** 1 Mosebog 1,1-4 og 26-27 (OA)

Salmebog 12 Op al den ting ...

2. læsning: **SYNDEFALDET** 1 Mosebog 3,1-7 og 14a og 15 og 17-19 (AH)

Salmebog 449 Gud efter dig jeg længes

3. læsning: **FREDSFYRSTEN** Profeten Esajas 9,1-5 (OA)

Salmebog 106 En rose så jeg skyde

4. læsning: **HERRENS TJENER** Profeten Esajas 42,1-9 (LH)

Salmebog 89 Lovet være du Jesus Krist

5. læsning: **BEBUDELSEN** Evangelisten Lukas 1,26-38 (OA)

Salmebogen 63 Nu kom der bud fra englekor

6. læsning: **FØDSLEN** Evangelisten Lukas 2,1-7

129-salmer 895

Jeg kommer til din krybbe her, / mit liv, min Jesulille,
min gave jeg til dig frembær / og gerne skænke ville;
hvad selv du gav, jeg giver nu / til dig, mit hjerte, sjæl og hu,
lad det dig velbehage!

2. Du kaldte frem mig ved dit ord / til dagens lys at møde,
og før jeg end blev født til jord, / du lod for mig dig føde;
før jeg blev dannet ved din hånd, / du havde fattet i din ånd
dit råd til min forløsning.

3. Jeg sad i mulm og dødens magt, / du kom, min sol, du klare,
og har til min elende bragt / Guds nåde åbenbare.
O klare sol til mørket sendt, / som troens lys i mig har tændt,
hvor dejlig er din stråle!

4. Med hjertens glæde jeg dig ser / og kan ej mæt mig skue,
ej andet vil og kan jeg mer / end dig, mit liv, besku;
o, var mit sind det store hav, / min sjæl en afgrunds dybe grav
til dig at kunne rumme!

P. Gerhardt. H. Vildstrup. "129-salmer" 895.

7. læsning: **ENGLER HOS HYRDERNE** Evangelisten Lukas 2,8-20 (LJ)

Salmebog 73 Hvorledes skal jeg møde P. Gerhardt.

Andagt

8. læsning: **GUDS SØN BLEV MENNESKE** Evangelisten Johannes 1,1-5
og 9-14 (SPJ)

Salmebog 93 (SOS 157) Hjerte, løft din glædes vinger

TROSBEKENDelsen (siges i kor) Lad verden ej.

9. LÆSNING: **GUDS SØNS GERNING** Apostlen Paulus i Fil. 2,5-11 (SPJ)

Salmebog 74 Op glædes alle, glædes nu

Hilsen & Adventsbøn & Fadervor
Velsignelsen

Salmebogen 62v5-6: Tak og ære være Gud

Ni læsninger

1 Skabelsen

Således står der skrevet i Skabelsens Bog, Første Mosebog kapitel 1:

I begyndelsen skabte Gud himlen og jorden. Jorden var dengang tomhed og øde, der var mørke over urdybet, og Guds ånd svævede over vandene. Gud sagde: »Der skal være lys!« Og der blev lys. Gud så, at lyset var godt. ...

Gud sagde: »Lad os skabe mennesker i vort billede, så de ligner os! De skal herske over havets fisk, himlens fugle, kvæget, alle de vilde dyr og alle krybdyr, der kryber på jorden.« Gud skabte mennesket i sit billede; i Guds billede skabte han det, som mand og kvinde skabte han dem.

Og Gud velsignede dem og sagde til dem: »Bliv frugtbare og talrige, opfyld jorden, og underlæg jer den; hersk over havets fisk, himlens fugle og alle dyr, der rører sig på jorden!«

2 Syndefaldet

Om syndens indtog i verden beretter Den hellige Skrift, Første Mosebog kapitel 3:

Slangen var det snedigste af alle de vilde dyr, Gud Herren havde skabt, og den spurgte kvinden: »Har Gud virkelig sagt, at I ikke må spise af træerne i haven?« Kvinden svarede slangen: »Vi må gerne spise af frugten på træerne i haven, men frugten på det træ, der står midt i haven, har Gud sagt, at vi ikke må spise af og ikke røre ved, for ellers skal vi dø.« Men slangen sagde til kvinden: »Vist skal I ikke dø! Men Gud ved, at den dag I spiser af den, bliver jeres øjne åbnet, så I bliver som Gud og kan kende godt og ondt.« Kvinden så, at træet var godt at spise af og tiltrækkende at se på, og at det også var godt at få indsigt af, og hun tog af frugten og spiste. Hun gav den også til sin mand, der var hos hende, og han spiste. Da åbnedes deres øjne, og de opdagede, at de var nøgne.

Da sagde Gud Herren til slangen: ... Jeg sætter fjendskab mellem dig og kvinden, mellem dit afkom og hendes: Hendes afkom skal knuse dit hoved, og du skal bide hendes afkom i hælen.«

... Til Adam sagde han: »Fordi du lyttede til din kvinde og spiste af det træ, jeg forbød dig at spise af, skal agerjorden være forbandet for din skyld; med møje skal du skaffe dig føden alle dine dage. Tjørn og tidsel skal jorden lade spire frem til dig, og du skal leve af markens planter. I dit ansigts sved skal du spise dit brød, indtil du vender tilbage til jorden, for af den er du taget. Ja, jord er du, og til jord skal du blive.«

3 Fredsfyrsten

Dette hellige vidnesbyrd skrives hos profeten Esajas kapitel 9:

Det folk, der vandrer i mørket, skal se et stort lys, lyset skinner for dem, der bor i mørkets land.

Du gør jubelen stærk, du gør glæden stor; de glæder sig for dit ansigt, som man glæder sig over høsten, som man jubler, når man deler byttet.

For det tyngende åg, stangen over deres skulder, og slavefogedens kæp brækker du som på Midjans dag. Hver støvle, der tramper i larmen, og kappen, der er sølet i blod, skal brændes og fortæres af ild. For et barn er født os, en søn er givet os, og herredømmet skal ligge på hans skuldre.

Man skal kalde ham
Underfuld Rådgiver,
Vældig Gud,
Evigheds Fader,
Freds Fyrste.

4 Herrens tjener

Dette hellige vidnesbyrd skrives hos profeten Esajas kapitel 42:

Se min tjener, ham støtter jeg, min udvalgte, i ham har jeg fundet velbehag. Jeg lader min ånd komme over ham, og han skal bringe ret til folkene.

Han skriger ikke, han råber ikke, han løfter ikke sin røst i gaderne. Det knækkede rør sønderbryder han ikke, den osende væge slukker han ikke, han fører retten til sejr.

Han bliver ikke svag og knækkes ikke, til han har ført retten igennem på jorden; de fjerne øer venter på hans belæring.

Dette siger Gud Herren, han som skabte himlen og spændte den ud, som bredte jorden ud med dens vækster, som gav åndedræt til folkene på jorden, livsånd til dem, der færdes på den:

Jeg, Herren, har kaldt dig i retfærdighed; jeg tager dig ved hånden.

Jeg danner dig og gør dig til en pagt med folket, til et lys for folkene.

Du skal åbne de blindes øjne, føre fangerne ud af fængslet og dem, der sidder i mørket, ud af fangehullet.

Jeg er Herren, det er mit navn!

Jeg giver ikke min ære til nogen anden eller min pris til gudebillederne.

Hvad der tidligere blev sagt, det er sket, nu fortæller jeg det nye; før det spirer frem, forkynder jeg det.

5 Bebudelsen

Om bebudelsen af Herrens fødsel skriver evangelisten Lukas kapitel 1:

Da Elisabeth var i sjette måned, blev englen Gabriel sendt fra Gud til en by i Galilæa, der hedder Nazaret, til en jomfru, der var forlovet med en mand, som hed Josef og var af Davids hus. Jomfruens navn var Maria. Og englen kom ind til hende og hilste hende med ordene: »Herren er med dig, du benådede!«

Hun blev forfærdet over de ord og spurgte sig selv, hvad denne hilsen skulle betyde. Da sagde englen til hende: »Frygt ikke, Maria! For du har fundet nåde for Gud. Se, du skal blive med barn og føde en søn, og du skal give ham navnet Jesus. Han skal blive stor og kaldes den Højstes søn, og Gud Herren skal give ham hans fader Davids trone; han skal være konge over Jakobs hus til evig tid, og der skal ikke være ende på hans rige.«

Maria sagde til englen: »Hvordan skal det gå til? Jeg har jo aldrig været sammen med en mand.« Englen svarede hende: »Helligånden skal komme over dig, og den Højstes kraft skal overskygge dig. Derfor skal det barn, der bliver født, også kaldes helligt, Guds søn. Også din slægtning Elisabeth har undfanget en søn, nu i sin alderdom. Hun, om hvem man siger, at hun er ufrugtbar, er i sjette måned; thi intet er umuligt for Gud.« Da sagde Maria: »Se, jeg er Herrens tjenerinde. Lad det ske mig efter dit ord!« Så forlod englen hende.

6 Fødslen

Om Herrens fødsel beretter evangelisten Lukas kapitel 2:

Og det skete i de dage, at der udgik en befaling fra kejser Augustus om at holde folketælling i hele verden. Det var den første folketælling, mens Kvirinius var statholder i Syrien. Og alle drog hen for at lade sig indskrive, hver til sin by. Også Josef drog op fra byen Nazaret i Galilæa til Judæa, til Davids by, som hedder Betlehem, fordi han var af Davids hus og slægt, for at lade sig indskrive sammen med Maria, sin forlovede, som ventede et barn.

Og mens de var dér, kom tiden, da hun skulle føde; og hun fødte sin søn, den førstefødte, og svøbte ham og lagde ham i en krybbe, for der var ikke plads til dem i herberget.

7 Englene hos hyrderne

Om forkyndelsen af Herrens fødsel skriver evangelisten videre i Lukas kapitel 2:

I den samme egn var der hyrder, som lå ude på marken og holdt nattevagt over deres hjord. Da stod Herrens engel for dem, og Herrens herlighed strålede om dem, og de blev grebet af stor frygt. Men englen sagde til dem: »**Frygt ikke! Se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket: I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. Og dette er tegnet, I får: I skal finde et barn, som er svøbt og ligger i en krybbe.**«

Og med ét var der sammen med englen en himmelsk hæerskare, som lovpriste Gud og sang: **Ære være Gud i det højeste og på jorden! Fred til mennesker med Guds velbehag!**

Og da englene havde forladt dem og var vendt tilbage til himlen, sagde hyrderne til hinanden: »Lad os gå ind til Betlehem og se det, som er sket, og som Herren har forkyndt os.« De skyndte sig derhen og fandt Maria og Josef sammen med barnet, som lå i krybben. Da de havde set det, fortalte de, hvad der var blevet sagt til dem om dette barn, og alle, der hørte det, undrede sig over, hvad hyrderne fortalte dem; men Maria gemte alle disse ord i sit hjerte og grundede over dem. Så vendte hyrderne tilbage og priste og lovede Gud for alt, hvad de havde hørt og set, sådan som det var blevet sagt til dem.

8 Guds Søn blev menneske

Om Guds søn, der blev menneske, skriver evangelisten Johannes kapitel 1:

I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Han var i begyndelsen hos Gud. Alt blev til ved ham, og uden ham blev intet til af det, som er. I ham var liv, og livet var menneskers lys. Og lyset skinner i mørket, og mørket greb det ikke. ... Lyset, det sande lys, som oplyser ethvert menneske, var ved at komme til verden. Han var i verden, og verden var blevet til ved ham, og verden kendte ham ikke. Han kom til sit eget, og hans egne tog ikke imod ham. Men alle dem, der tog imod ham, gav han ret til at blive Guds børn, dem, der tror på hans navn; de er ikke født af blod, ikke af køds vilje, ikke af mands vilje, men af Gud. Og Ordet blev kød og tog bolig iblandt os, og vi så hans herlighed, en herlighed, som den Enbårne har den fra Faderen, fuld af nåde og sandhed.

9 Guds Søns gerning

Om Guds Søns gerning skriver apostlen Paulus i Filipperbrevet kapitel 2:

I skal have det sind over for hinanden, som var i Kristus Jesus, han, som havde Guds skikkelse, regnede det ikke for et rov at være lige med Gud, men gav afkald på det, tog en tjeners skikkelse på og blev mennesker lig; og da han var trådt frem som et menneske, ydmygede han sig og blev lydlig indtil døden, ja, døden på et kors.

Derfor har Gud højt ophøjet ham og skænket ham navnet over alle navne, for at i Jesu navn hvert knæ skal bøje sig, i himlen og på jorden og under jorden, og hver tunge bekende: Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders ære.

